

Incipit secundus liber secunde partis beati
Thome de Aquino ordinis predicatorum.

Questio cōem cōsidera/
tionez de virtutibus

et virtus et alius ad materiā morālē prīnētib⁹
necē ē cōsiderare singula ī spālī. Sermōes
n. morales vles min⁹ sūt viles: eo q̄ actio/
nes ī particularib⁹ sūt. Pōt autē aliqd ī spālī
cōsiderari circa moralia dupliciter. Uno mō
ex pte materie ipī⁹ morālis: puta cū cōsidera/
tur de hac virtute vlt⁹ vltio. Alio mō q̄stuz
ad spāles stat⁹ hoīuz: puta cū cōsideratur de
subditis et plat⁹: de actiuis et cōtēplatis. vlt⁹ q̄/
busq; alijs dīyis hoīuz. p̄ q̄ cōsiderabim⁹ spe/
cialiter de hys q̄ prīnēt ad oēs hoīuz status
.2⁹ vō spālī de hys q̄ prīnēt ad dēterminatos
stat⁹ hoīuz. **E**st autē cōsiderādū circa pīmū
q̄ si seorsū dēminare d⁹ virtutib⁹ donis virtut⁹
et pceptis. oportet idē mltociēs dīcere. Qui
n. sufficiēt vult tractare de h⁹ pcepto. Non
mechaberis. necē ē īnq̄rē d⁹ adulterio qd̄ est
quoddā pctnī. cui⁹ etiā cōgnitio depēdet ex
cōgnitiōe oppositē virtutis. **E**rit q̄ cōpēditioz
et expeditioz cōsideratōis via si sil sub eodem
tractatū cōsideratio pcedit de virtute: et dono
sibi cōrespōdēte: et virtus oppositis et pcep/
tis affirmatis l⁹ negatis. **E**rit autē h⁹ cōsidera/
tōis mō cōueniēs ipis virtus fm ppriam
spēm. **O**īssū est. n. supra q̄ vitia et pctā diuer/
sificāf spe fm māz vlt⁹ obiectū: n̄ autē fm alias
differētias pctōz. puta cordis oris et opis vlt⁹
fm ifirmitatē ignorātiā: et malitiam et alias
hui⁹ mōi dīas. **E**st at eadē mā circa quā et

vt⁹ recte opaf: et vitia opposita a rectitudine
recedūt. **S**ic q̄ tota mā morālī ad cōsiderati/
onē virtutū fducta. oēs virtutes sūt vlt⁹ re/
ducēd ad septē. q̄ tres sūt theologice d⁹ qb⁹
pīno est agēdū. alie vō q̄tuor sūt cardinales
de qb⁹ posteri⁹ agef. **V**irtutū autē intellectu/
aliū. vna qdē est prudentia q̄ inf⁹ cardinales
virtutes cōtinet et numerat. **A**rs vō nō prīnēt
ad morālem q̄ circa agibilia dīaf: cū ars sit
recta rō factibiliū. ut supra dcm ē. **A**lie vero
tres intellectuales virtutes. s. sapia intellect⁹ et
scia cōicāt etiā ī noīe cū donis q̄busdā spīri/
t⁹ sci vñ sil d⁹ eis cōsiderabit ī cōsideratione
donoz virtutib⁹ etiā cōmōdētū. **A**lie vō vtu/
tes morales oēs aliq̄līc reducūt ad virtutes
cardinales: ut ex supra dcm p̄. **V**ñ ī cōsidera/
tōe alicui⁹ virtutis cardinal⁹ cōsiderabūt etiā
oēs virtutes ad eī q̄līcūq; prīnētes et vitia
opposita et sic nihil morālīū erit p̄termittūz.

Circa virtutes

igit⁹ theologicas. p̄ erit cōsiderādū
de fide. 2⁹ de spe. 3⁹ de caritate. **C**ir/
ca fidē vō quadruplex cōsideratio occurrit
Prima qdē de ipsa fide. **S**ecūda de dōis
intellect⁹ et scie sibi cōmōdētib⁹. **T**ertia d⁹
virtus oppositis. **Q**uarta de pceptis ad hāc
virtutē prīnētib⁹. **C**irca fidē vō. p̄ erit cō/
siderādūz d⁹ ei⁹ obiecto. 2⁹ d⁹ ei⁹ actu. 3⁹ d⁹ ipō
habitu fidei. **C**irca pīmū querūtur decez
pīmō vtz obiectū fidei sit veritas p̄ma. 2⁹ vtz
obiectū fidei sit aliqd cōplexū vlt⁹ ī cōplexum
.i. res aut enūciabile. 3⁹ vtrū fidei possit sub
esse falsū. 4⁹ vtz obiectū fidei possit eē ali/
qd visū. 5⁹ vtz possit eē aliqd scitū. 6⁹ vtruz
credibilia debeāt dīstīgui p̄ certos articulos
7⁹ vtz idē articuli subīnt fidei fm oē tēpus
8⁹ de numero articuloz. 9⁹ de mō tradēdi
articulos ī simbolo. 10⁹ cuius sit. fidei sym/
bolum cōstitūere.

Ad primuz sic proce

dīf. **V**idēf q̄ obiectum fidei non sit vītas p̄
ma. **I**llud. n. vidēf eē obiectū fidei qd̄ nobis
pponit ad credēdū. sed nō solū pponit no/
bis ad credēdū ea q̄ prīnēt ad diuinitatem
q̄ ē vītas p̄ma s̄z et ea q̄ prīnēt ad hūanitatē
chūsti et ecclīe sacra et creaturaz cōditionez
q̄ nō solū vītas p̄ma ē fidei obiectū. **F**ides
et ifidelitas sūt circa idē. cū sint oppoīta
s̄z circa oīa que ī sacra scriptura cōtinentur

pōt eē infidelitas. Quicquid. n. horū hō nega-
uerit. infidel' reputat. g. etiā fides ē circa oīa
q̄ in sacra scriptura continēt. s; ibi mltā de ho-
mib' continēt. aut de alijs rebus creatis. g.
obiectū fidei nō solū ē vitas p̄ma. s; etiā vitas
creata. ¶ **F**. Fides caritati dīuidit. ut sup̄
dcm̄ ē s; caritate nō solū diligim' deū. q̄ ē sū-
ma bonitas s; etiā diligim' p̄ximū. g. fidei
obiectū nō ē solū vitas p̄ma. ¶ **S**. 3. ē quod
Dro' dicit 7. ca. d. diu. noib' q' fides ē cir-
ca simplicē et sp̄ritū vitatē. hec at̄ ē vitas p̄-
ma g. obiectū fidei ē vitas p̄ma. ¶ **R**. dōm q'
cui' libz cogscitui hī' obiectū duo hz. s. id
qđ mātr cognoscit qđ ē sic māle obiectum
et id p qđ cogscit qđ ē formal' rō obiecti. sic
i scia geometrie mātr scita sūt cōclusōes. for-
mal' vō rō sciēdi sūt media dōmōstratiōis p q'
cōclusōes cogscūt. ¶ **S**. icig' i fide si cōside-
rem' formalē rōez obiecti nihil ē aliud q' vi-
tas p̄ma. ¶ **N**ō. n. fides de q' loq̄mur assentit
alicui. nisi q̄a ē a deo reuelatū. ¶ **U**nde ipsi vi-
tati dīne fides innitit tāq' medio. ¶ **S**. i vero
cōsiderem' mātr ea q̄bus fides assentit. nō
solū ē ipse de'. s; etiā mltā alia q̄ tñ sub assen-
su fidei nō cadūt nisi s̄m q' hnt aliq' ordi-
nē ad deū. put. s. p aliquos dīnitatis effec-
tus hō adiunat ad tēdēdū i diuinā fruitōez
¶ **E**t iō etiā ex hac pte obiectū fidei ē qđ amō
vitas p̄ma i q̄tū nihil cadit sub fide nisi i or-
dine ad deū. sic obiectū medicine ē sanitas:
q̄a nihil medicina cōsiderat nisi i ordine ad
sanitatē. ¶ **A**d p̄mū g. dicēdū q' ea q' p̄tinet
ad huānitatē xpi et ad sacra ecclesie v̄l ad q̄s
cūq' creaturas. cadūt sub fide i q̄tū p bec or-
diamur ad deū. et eis etiā assētīm' p̄p̄ dīnā
vitatē. Et s̄lir dicēdū ē ad secūdū d. oib' illis
q̄ in sacra scriptura tradūt. ¶ **A**d t̄tūz dicē-
dum q' etiā caritas diligit p̄ximū etiā p̄p̄
deum. et sic obiectū ei' p̄p̄ ē ipse de'. ut in
fra dicet.

Ad secundū sic pro-
cedit. ¶ **V**idēt q' obiectū fidei nō sit aliqd cō-
plexum p modū enūciabilis. ¶ **O**biectū. n. fi-
dei ē vitas p̄ma sic dcm̄ ē s; p̄ma vitas ē qđ
iōplexū. g. obiectū fidei nō ē aliqd cōplexū.
¶ **E**xpositio fidei i simbolo continēt. s; i sym-
bolo nō ponūt enūciabilia s; res. ¶ **N**ō. n.
dicūt ibi q' de' sit oipotēs. s; credo in deum
oipotentē. g. obiectū fidei nō ē enūciabile
s; res. ¶ **F**. fidei succedit visio. s̄m illud. i. ad

Cor. 13. Videm' tunc p speculuz i enigma-
te. tūc aut facie ad facie. s; visio patrie ē d in
cōplexo. cū sit ipi' dīne eēntie. g. etiā fides vi-
e. ¶ **S**. 3. Fides ē media int' scia et opinionez
mediū aut et extma sūt eiufdē generis. cū g.
scia et opio sūt circa enūciabilia. vidēt q' s̄lir
ē fides sit circa enūciabilia: et ita obiectūz fi-
dei cū sit circa enūciabilia ē aliqd cōplexum
¶ **R**. dicēdū q' cognita sūt i cōgscēte s̄m
mōm cōgscētis. ¶ **E**t at̄ mō' p̄p̄ huāni intel-
lect' ut cōponēdo et diuidēdo vitatē cōgscat
sicut in p̄mo dcm̄ ē. ¶ **E**t iō ea q' sūt s̄m se s̄m
plicia. intellect' huān' cōgscit s̄m quādam
cōplexiōez. sicut cōuerso intellect' diuin' i cō-
plexo cōgscit ea q' sūt s̄m se cōplexa. ¶ **S**. icig'
obiectū fidei duplir cōsiderari pōt. ¶ **U**no: ex
pte ipi' rei credite. et sic obiectū fidei ē aliqd
iōplexū. s. res ipa de q' fides habet. ¶ **A**lio:
ex pte credētis. et s̄m hoc obiectū fidei ē ali-
qd cōplexū p mōm enūciabil'. et illud vtrūq'
vere opiatūz fuit apud ātīquos. et s̄m aliqd
vtrūq' ē ver'. ¶ **A**d p̄mū g. dicēdū q' ratio
illa p̄cedit de obiecto fidei ex pte ipi' rei cre-
dite. ¶ **A**d secūdū dicēdū q' i simbolo tan-
gūt ea de q̄b' ē fides i q̄tūz ad ea ēminatur
act' credētis. ut ex ipō mō loquēdi apparet
¶ **A**ct' aut credētis nō ēminat ad enūciabile
s; ad rē. ¶ **N**ō. n. formam' enūciabilia nisi ut
p ea de rebus cognitōz habeam'. sicut i scia
ita et in fide. ¶ **A**d t̄tūz dicēdū q' visio pa-
trie erit vitatis p̄me s̄m q' in se ē. s̄m illud. i.
Joh. 3. Cū apparuerit filies ei erim'. et vid-
bim' eū sicuti ē. ¶ **E**t iō visio illa erit nō p mōz
enūciabil'. sed p mōz simplicis intelligentie
sed p fidē nō apphēdim' vitatē p̄mā sicut in
se est. vnde nō est similis ratio.

Ad tertūz sic proce-
dit. ¶ **V**idēt q' fidei possit subeē falsū. Fides
n. dīuidit' spei et caritati. s; spei pōt aliqd
subeē s̄m. ¶ **A**lī. n. sp̄at se habituros vitaz
etnā q' nō habebūt s̄lir etiā et caritati: mlti
n. dicūt tāq' boni q' tñ boni nō sūt. g. etiā
fidei pōt aliquid subeē falsū. ¶ **F**. ¶ **A**brabaz
credidit xpm nasciturū. s̄m illud Joh. 8.
Abrahā p̄f vester exultauit ut videret diēz
meuz. s; p' tēp' abrahe de' poterat nō i car-
nari. sola. n. sua volūtate carnē accepit. et ita
esset falsuz qđ abrahā d' xpo credidit. g. fidei
pōt subeē s̄m. ¶ **F**. Fides ātīq̄z fuit q' xps
eēt nascitur'. et hec fides durauit i mlti v̄sqz

ad predicatiōez euāgely. s; xpo iā nato añq̄
predicare incipet. falsū erat xpm nascituz.
q̄ fidei pōt subeē falsū. ¶ **U**nū d̄ p̄tineti
b̄ ad fidē ē ut aliq̄s credat sub sac̄o altaris
vez corp̄ xpi oīnri: pōt at̄ cōtigere q̄ nō
recte cōsecrat q̄ n̄ ē ibi vez corp̄ xpi s; solū
panis. q̄ fidei pōt subeē falsū. ¶ **S**ed cōtra
Nulla virt̄ pficiēs itellectū se habz ad falsū
scōm q̄ ē malū itellē ut p̄ p̄p̄m in 6. ethi
corp̄. sed fides ē q̄dā virt̄ pficiēs itellectū
ut infra patebit. q̄ ei nō pōt subesse falsum.
¶ **R**. dīcēdū q̄ nihil subest alicui potētie
vl̄ habitūi z ēt actui nisi mediāte rōne sōra
li obi. sicut color videri nō pōt nisi p̄ lumen
z cōclusio sciri nō pōt nisi p̄ mediū demōstra
tionis. Dictū est autē q̄ rō sōral̄ obi fidei ē
veritas p̄ma. vñ nihil pōt cadere sub fidē nisi
in q̄stū stat sub veritate p̄ma sub q̄ nullum
falsū stare pōt sicut nec nō ens sub ente. nec
malū sub bonitate. ¶ **U**n̄ reliquit q̄ fidei nō
pōt subesse aliq̄d falsū. ¶ **A**d p̄mū q̄ dīcēdū
q̄ quia vez ē bonū itellē. nō at̄ ē bonū ap
petitiue v̄tut̄. iō oēs virtutes q̄ pficiūt itel
lectū excludūt totalit̄ falsū: qz d̄ rōne virtu
tis ē q̄ se hēat solū ad bonū. Virtutes aut̄
pficiētes p̄tē appetitiāz nō excludūt totalit̄
falsū. Pōt. n. aliquis fm̄ iustitiā aut tēperā
tiā ager aliq̄s falsā op̄iōez h̄ns de eo circa q̄d
agit z ita cū fides pficiat itellectū. spes aut̄
z caritas appetitiāz p̄tē: nō ē silis rō de eis
Et tñ nec etiā spei subest falsū. ¶ **N**ō. n. ali
quis sp̄at se habituz vitā etnā fm̄ pp̄am po
testatē. ¶ **B**. n. eēt p̄sūptiōis: s; fm̄ auxilium
gr̄e i q̄ si p̄senerauerit oīo. infallibil̄ vitā et
nā cōsequē. ¶ **S**ilr̄ ēt ad caritatē p̄tinz diligē
dū i q̄cūq; fuerit. vñ nō r̄fert ad caritatem
v̄tuz i isto sit de⁹ qui pp̄t deū diligit. ¶ **A**d
secūdū dōm q̄ deū nō icarnari fm̄ se cōfide
ratuz fuit possibile etiā p̄ tēp̄ abrahe. s; fm̄
q̄ cadit sub p̄scia dīna hz quādā necitatem
infallibilitatis. ut i p̄ dictū ē. z b̄ mō cadit
sub fide: vñ p̄ ut cadit sub fide nō pōt eē fal
sū. ¶ **A**d t̄tū dōm q̄ b̄ ad fidē credēt̄ p̄t̄
nebat p̄ xpi natiuitatē q̄ credēt eum q̄nq;
nasci. s; alia d̄minat̄o t̄pis in q̄ decipiebat̄
n̄ erat ex fidē s; ex coniectura humana. ¶ **P**os
sibile ē. n. ex coniectura huāna hoiez fidelem
falsuz aliquid estimare: s; q̄ ex fide falsum
estimet b̄ ē ipossibile. ¶ **A**d q̄rtū dō q̄ fides
credētis nō fert̄ ad has species panis vel il
las. s; ad b̄ q̄ vez corpus xpi sit sub sp̄ebus

panis s̄sibil̄ q̄n̄ recte fuerit cōsecratuz. vñ si
non sit recte cōsecratuz. fidei nō suberit pp̄t
hoc falsum.

Ad quartuz sic pro

cedit. ¶ **V**idēt q̄ obm̄ fidei sit aliq̄d visū. Dīc̄
enī d̄ns Thome Joh. 2. qz vidisti me credi
disti. q̄ z de eodē ē visio z fides. ¶ **A**plius
i. ad Cor. 13. dīc̄: Vidē nūc p̄ speculū in
enigmatē: z loquit̄ d̄ cōgnitiōe fidei. q̄ id q̄d
credīt vidēt. ¶ **S**ides ē q̄dā sp̄uale lū
men. s; sub q̄libet lumine aliquid vidēt. q̄
fides ē d̄ reb̄ visis. ¶ **Q**uilibet f̄sus. visus
noīat. ut Aug⁹ dīc̄ i li. d̄ verbis d̄ni. s; fides
ē de auditis. fm̄ id ad Ro. 10. fides ex audi
tu ē. q̄ fides ē de reb̄ visis. ¶ **S**ed d̄ ē q̄d a
plius dīc̄ ad Heb. xi. q̄ fides ē argumtū nō
apparētū. ¶ **R**. dōm q̄ fides ip̄ortat assen
sum itellē ad id q̄d credīt. Assēt̄ at̄ itellec
tus alicui duplicit̄. ¶ **U**no: qz ad b̄ mouetur
ab ip̄o obo q̄d ē vl̄ p̄ se ip̄m cōgnitū. sicut p̄z
i p̄ncipys p̄mis q̄z ē itellect⁹: vl̄ ē p̄ aliud cō
gnitū sicut p̄z d̄ cōclusiōib̄ q̄rū ē scia. ¶ **A**lio: i
tellect⁹ assentit alicui nō qz sufficiēt mouea
t̄ ab obo pp̄o. s; p̄ quādā electiōez volūta
rie declinās in vñā p̄tē magi q̄s in aliā: z si q̄
dē b̄ sit cū dubitatōe z formidine alēi p̄tis
erit op̄io. si at̄ sit cū certitudie absq; t̄li for
midie erit fides. ¶ **N**lla aut̄ videri dīcūt qui
p̄ se ip̄a mouēt itellectū n̄m vel s̄sū ad sui
cōgnitiōē. ¶ **U**n̄ manifestū ē q̄ nec fides nec
op̄io pōt eē d̄ ip̄is visis aut fm̄ sensū. aut s; z
intellectū. ¶ **A**d p̄mū q̄ dīcēdū q̄ Tho
mas aliud vidit z aliud credidit. hoīem vi
dit. z deū credēs cōfessus ē cū dixit: d̄ns me
us z de⁹ me⁹. ¶ **A**d secūdū dōm q̄ ea q̄ sub
sunt fidei. duplicit̄ cōsiderari p̄t̄. ¶ **U**no: in
sp̄cālī. z sic nō p̄t̄ eē sil̄ visa z credita sicut
dictū ē. ¶ **A**lio mō in gnālī. s; sub oī rōne cre
dibilis. z sic sunt visa ab eo q̄ credit. ¶ **N**on
enī credēt nisi videret ea eē credēda. vl̄ pp̄t
euidētā signoz. vl̄ pp̄t aliquid hui⁹ mōi.
¶ **A**d t̄tū dōm q̄ lumē fidei facit vidē ea que
credūt. ¶ **S**icut. n. p̄ alios habit⁹ v̄tutū hō
videt illud q̄d est sibi cōueniēs scōm habitū
illū: ita etiā p̄ habitū fidei iclinat̄ mēs hoīs
ad assentiendū his que cōueniūt recte fidei
et nō alyis. ¶ **A**d q̄rtū dīcēdū q̄ audit⁹ est
verboz significatiū ea que sūt fidei: nō aut̄
est ipsarum rerum de quibus est fides: et
sic non oportet ut huiusmodi res sint visē

secundum distinctionem quandam. **Que. n. in deo**
vni sunt in nostro intellectu multiplicat. **g.**
credibilia debent particulos distinguere. **¶**
dicendum quod nomen articuli ex greco videtur esse
riuati. **Arthon. n.** in greco quod in latino ar
ticulus dicitur significat quandam coaptationem
aliquarum partium distinctarum et ideo particule corpori
sibi inuicem coaptate dicuntur membra articuli
Et similiter in grammatice apud grecos dicitur
articuli quedam presertim orationis coaptate alijs
dictionibus ad exprimentum earum genus nume
rum uel casum. **Et** sicut in rethorice articuli
dicuntur quedam partium coaptaciones. **Dicit** enim
Tullius in 2° rethorice quod articulus dicitur cum
singula uerba inualis distinguuntur cetera orati
one hoc modo. **Ac**rimonia uoce uultu ad
uersarios perterruisti. **Unde** et credibilia fidei
christiane dicitur non particulos distinguere in quantum
in quasdam partes diuiduntur habentes aliquam
coaptationem ad inuicem. **Est** autem obiectum fidei ali
quid non uisibile circa diuina ut supra dictum est.
Et ideo ubi occurrit aliquid speciali ratione non uisibile
ibi est spatium articuli. **ubi** autem multa sunt eandem
ratione sunt cognita uel non cognita ibi non
sunt articuli distinguendi sicut aliam difficultatem
habet ad uidentium quod deus sit passus. et aliam
quod mortuus surrexerit. **Et** ideo distinguuntur articuli
surrexerit ab articulo passus. sed quod
sit passus mortuus et sepultus uel in eadem difficultate
habet. ita quod uel uno suscepto non est difficile
alia suscipere. et propter hoc omnia hec pertinent ad
unum articulum. **Ad** primum ergo dicendum quod aliqui
sunt credibilia de quibus est fides secundum se. Alii
uero sunt credibilia de quibus non est fides secundum se sed
solum in ordine ad alia: sicut etiam in alijs scientijs
quoddam proponuntur ut per se intenta et quoddam ad mani
festationem aliorum. **Quia** uero fides principaliter est
de his que uidentur sperari in patria. secundum illud
Heb. xi. Fides est substantia sperandarum rerum. et
ideo per se ad fidem pertinet illa que directe nos or
dinant ad uitam eternam. sicut sunt tres persone oipo
tentis dei. mysterium incarnationis christi. et alia
huiusmodi. **Et** secundum ista distinguuntur articuli
fidei. **Quedam** uero proponuntur in sacra scriptura
ut credenda non quasi principaliter intenta sed ad
predictorum manifestationem. sicut quod **Abraham** habu
it duos filios. quod tactum ossium **Delisei** sus
citarum est mortuus. et alia huiusmodi que narra
tur in sacra scriptura in ordine ad manifesta
tionem diuine maiestatis uel incarnationis
christi et secundum talia non oportet articulos dis

tinguere. **¶** **Ad** secundum dicendum quod ratio for
malis obiecti fidei potest accipi dupliciter
Uno modo ex parte ipsius rei credite. et sic ratio
formalis omnium credibilium est ueritas prima. et ex hac parte articuli non distinguuntur. **Alio**
modo potest accipi ratio formalis credibilium ex parte
nostra. et sic ratio formalis credibilium est ut non
sit uisibile. et ex hac parte articuli fidei distinguuntur
ut uisibile est. **¶** **Ad** tertium dicendum quod illa distinctio
dat de articulo magis secundum quadam etymologiam
nominis potest habere derivationem latinam quam
secundum eam ueram significationem prout a greco
deriuatur. uel non est magni ponderis. **Do**
test tamen dici quod hoc ad credendum necessitate
coactionis nullus artetur. cum credere sit uoluntariu.
artatur tamen necessitate finis. quia
attendere ad deum oportet credere et sine fide
impossibile est placere deo. ut apostolus dicit **Heb. xi.**

Ad septimum sic pro

cedit. **¶** **Uide** quod articuli fidei non creuerint
secundum temporum successionem. quia ut apostolus dicit ad
Heb. xi. Fides est substantia sperandarum rerum. sed om
ni tempore sunt eadem substantia ergo omni tempore sunt eadem
credenda. **¶** **In** scientijs humanis ordinatis per
successionem temporum augmentum factum est propter
defectum cognitionis in primis que scientias iuueni
runt. ut patet per primum in 2° methaphisice. sed docet
na fidei non est inuenta humaniter sed tradita a
deo. dei enim donum est ut dicitur **Eph. 2.** cum ergo in deum
nullus defectus scientie cadat: uide quod a principio
cognitio credibilium fuerit perfecta. et quod
non creuerit secundum successionem temporum. **¶**
Operatio gratie non minus ordinate procedit quam
operatio nature. sed natura spiritus in initium sumit a
perfectis. ut **Boetius** dicit in libro de consolatione
gratie etiam uide quod operatio gratie a perfectis
initium supererit. ita quod primo illi qui tradiderunt
fidem perfectissime eam cognouerunt. **¶**
Sic per apostolos ad nos fides christi puenit ita etiam
in populo ueteri testamento per patres ad
posteriores diuenit cognitio fidei. secundum illud
Deut. 22. Interroga patrem tuum et annuntiabit
tibi. sed apostoli plenissime fuerunt instructi de
mysterijs. acceperunt enim. sicut et tempore prius ita
et ceteris abundantius. ut dicitur glo. super illud
Ro. 8. Nos ipsi primitias spiritus habentes. ergo
uide quod cognitio credibilium non creuerit per
temporum successionem. **¶** **Sed** est quod **Bregorius**
dicit quod secundum incrementa temporum erunt scientia scriptura
partium et quanto uiciniore aduentui saluatoris

fuerunt. tanto sacra salutis plenius pceperunt
R. dicendum quod ita se habent in doctrina ar-
ticuli fidei sicut principia per se nota in doctrina
quod per rationes naturales habent in quibus principia
ordo quidem inuenitur ut quedam in alijs impli-
cite continentur: sicut omnia principia reducuntur
ad hoc sicut ad primum impossibile est nisi affirmari
et negare: ut patet per philosophum in 4. methaphisicis. Et sicut
omnes articuli implicite continentur in alijs primis con-
dibilibus: sicut ut dicitur deus esse et prouidentia habere
circa hominum salutem: sicut in illis ad Hebr. xi. Acce-
dere ad deum oportet credere: quia est: et quod inquiren-
tibus se remunerator sit. In eodem non in-
cluduntur omnia que credimus in deo eterniter existere in
quibus nostra beatitudo existit. In fide autem per
uidetiam includuntur omnia: que temporaliter a deo
dispensat: ad hominum salutem que sunt in beati-
tudine: et per hoc est modum aliorum subsistentium
articulorum quodam in alijs continentur: sicut in fide
redemptionis humane implicite continentur et in car-
nationis christi et eius passio: et omnia huiusmodi
Sic ergo dicitur quod quantum ad sciam articulorum fidei
non est factum eorum argumentum per temporum
successionem: quia quecumque posteriores credi-
derunt continebantur in fide precedentium patrum: licet
implicite: sed quantum ad explicatioem creuit numerus
articulorum: quia quedam explicite cognita sunt a
posterioribus que a prioribus non cognosce-
bantur explicite. Unde dominus moysi dicit. Exo. 4.
Ego sum deus abraham: deus Isaac: deus Jaco-
cob: et nomen meum adonai non indicavi eis. Et
David dicit: Super senes intellexi. Et apostolus
dicit ad Eph. 3. In alijs generationibus non est
agnitum mysterium christi sicut nunc reuelatum est sa-
ctis apostolis et prophetis. Ad primum ergo dicendum
quod si fuerit eadem speranda apud homines a christo
quia tamen ad hanc speranda homines non puen-
erunt nisi per christum: quanto a christo fuerunt ratio-
niores sicut tempus tanto a consecutione speran-
dorum longiores. Unde apostolus dicit ad Hebr.
xi. Juxta fidem defuncti sunt omnes isti non acce-
ptis re promissionibus. sed a longe eas re-
spicientes. Quanto autem aliquo a longioribus uidetur
tanto minus distincte uidetur: et ideo bona speranda
distinctius cognouerunt que fuerunt aduentui
christi uicini. Ad secundum dicendum quod profe-
ctus cognitioni dupliciter contingit. Uno
modo ex parte docentis que in cognitione perficit
sue unum: siue plures per temporum successionem. et in
sua est ratio argumenti in scientiis per rationes huma-
nitas inueniuntur. Alio modo ex parte addiscētis

sicut magister qui nouit totam artem non statim
a principio tradit eam discipulo quia capere non
posset. sed paulatim delectandis ei capacitati et
hac ratione profecerunt homines in cognitione fidei
per temporum successionem. Unde apostolus ad Gal. 3. et
parat statum veteris testamenti pueritiae.

Ad tertium dicendum quod ad generationem na-
turalem due cause preexistunt. scilicet agens et ma-
teria. Secundum ordinem cause agentis natura-
litatis prius est quod est perfectius. et sic natura a per-
fectis sumit exordium. quia imperfecta non ducuntur
ad perfectionem nisi per aliqua perfecta persistencia
Secundum vero ordinem cause materialis prius est quod est
imperfectum. et sicut in hac natura preedit ab im-
perfecto ad perfectum. In manifestatione autem fidei
deus est sicut agens quod habet perfectam scientiam
ab eterno. homo autem est sicut materia recipiens influ-
entiam dei agentis: et ideo oportuit quod ab imperfecto
ad perfectum procederet cognitio fidei in hominibus.

Et licet in hominibus quidam se habuerunt per mo-
dum cause agentis. quia fuerunt fidei doctores
tamen manifestatio spiritus sancti talibus ad utilitatem
communem ut patet per ad Cor. 12. Et ideo tantum daba-
tur per quos erat institutores fidei de cognitione
fidei quantum oportebat per tempore illo populo tradi
ul' nuda ul' in figura. Ad quantum dicendum quod vl-
tima consummatio gratie facta est per christum. unde et tem-
pus eius dicitur tempus plenitudinis ad Gal. 4.
Et ideo illi que fuerunt propinquiores christo ul' ante
sicut Iohannes baptista. ul' post sicut apostoli. plenius
mysteria fidei cognouerunt: quia et circa statum
hominis hoc videtur quod perfectio est in iuuentute. et
tanto habet homo perfectiorem statum ul' ante uel
post. quanto est iuuentuti propinquior.

Ad octauum sic proce-

dit. Videtur quod inconuenienter articuli fidei e-
numerentur. Et enim que possunt ratione demon-
stratiua sciri non pertinent ad fidem ut apud homi-
nes sunt credibilia. sicut supra dictum est. sed deum esse
unum potest esse scitum per demonstrationem. Unde et
philosophus in 12. methaphisicis. probat. et multi alij
philosophi ad hoc demonstrationes induxerunt ergo deum esse
unum non dicitur per unum articulum fidei. Sic ideo
necessitate fidei est quod credamus deum omnipotentem
ita etiam quod credamus eum omnia scientem et omnibus
prouidentem. et circa utrumque horum aliqui errauerunt
obuit ergo in articulo fidei fieri mentio de sapientia
et prouidentia diuina. sicut et de omni potentia.
Et eadem est notitia patris et filij. secundum illud
Ioh. 14. Qui uidet me uidet et patrem. ergo unum

trī articulus debet esse de p̄re et filio. et eadē rōne de sp̄u sc̄o. ¶ **P**ersona p̄ris nō est miōr q̄ filij et sp̄us sc̄i. s̄z plures articuli ponūf circa p̄sonā sp̄us sc̄i. et similit̄ circa p̄sonā filij. q̄ plures articuli debent poni circa p̄sonā patris. ¶ **S**icuti p̄sone p̄ris et p̄sone sp̄us sc̄i aliquid appropriat̄. ita et p̄sone filij sc̄oz diuinitatē. s̄z in articulis ponit̄ aliq̄d op̄ appropriatū patri. s. opus creatōis et filij aliq̄d op̄ appropriatū sp̄ui sc̄o. s. q̄ locut̄ ē p̄ p̄phas. q̄ etiā int̄ articulos fidei debet aliq̄d opus appropriari filio s̄m diuinitatē. ¶ **S**acramētū eucharistie habet speciale difficultatē pro multis articulis. q̄ d̄ ea debuit poni sp̄alis articulus. nō videt̄ q̄ q̄ articuli sufficiēt enumerēf. ¶ **S**ed ī h̄riū ē auctoritas ecclesie sic enumerātis. ¶ **R**o. dicēdū q̄ si cut d̄m ē illa p̄ se p̄tinēt ad fidē q̄rū visione ī vita ēna p̄fruemur. et p̄ q̄ ducemur ad vitā ēnā. Duo aut̄ nobis vidēda p̄ponūf. s. occultū diuinitatis cui⁹ visio nos beatos facit. et mysteriū h̄manitatis xp̄i. p̄ q̄d ī gloriā filiorum dei accessum habemus ut dicitur ad Ro. 5. ¶ **U**nde d̄r Joh. 7. **D**ec est vita eterna ut cognoscāt te deū verū. et quē nisi st̄i ih̄z xp̄z. Et iō p̄ma distinctio credibilium ē q̄ q̄dā p̄tinet ad maiestātē diuinitat̄ q̄dam vero p̄tinet ad mysteriū h̄manitatis xp̄i q̄d ē pietat̄ sacramētū. ut d̄r. i. ad Thimot̄ 4. ¶ **C**irca maiestātē aut̄ diuinitat̄ tria nobis credēda p̄ponūf. p̄ q̄dā vnitas diuinitatis. et ad h̄ p̄tinet prim⁹ articul⁹. 2⁹ trinitas p̄sonaz. et d̄ h̄ sunt tres articuli s̄m tres p̄sonas. 3⁹ vō p̄ponūf nob̄ opa diuinitatis p̄p̄ia. quoz primū p̄tinet ad eē nature et sic p̄ponūf nob̄ articulus creatōis. Secūdū vō p̄tinet ad eē gr̄e. et sic p̄ponūf nobis sub vno articulo oīa p̄tinetia ad sc̄ificationē h̄manā. Tertiu⁹ vō p̄tinet ad eē gl̄ie. et sic p̄ponūf nobis ali⁹ articulus de resurrectione carnis et de vita ēna. et ita sunt septē articuli ad diuinitatē p̄tinetes. S̄ilr etiam circa h̄manitātē xp̄i ponūf septē articuli. quorū p̄mus ē de incarnatione siue d̄ceptione xp̄i 2⁹ de natiuitate eius ex v̄gine. 3⁹ de passioe ei⁹. et morte. et sepultura. 4⁹ ē de descensu ad inferos. 5⁹ de resurrectione. 6⁹ de ascensu ad iudiciū. et sic in vnuerfo sūt q̄tuordecī. Quidā n̄ distinguūt duodecī articulos fidei. sex p̄tinetes ad diuinitatem. et sex p̄tinetes ad humanitātē. Tres

enī articulos triū p̄sonaz p̄phēdūt sub vno quia eadem ē cognitio triū p̄sonaz. Articulum vero de opere glorificationis distinguit ī duos. s. in resurrectionē carnis et gloriāz aie. S̄ilr articulū d̄ceptionis et natiuitat̄ iungunt̄ in vnū. ¶ **A**d primū q̄ dicēdū q̄ m̄ta p̄ fidē tenemus de deo q̄ naturali ratione iuestigare p̄hi nō potuerūt. puta circa p̄uidentiā eius et oīpotentiā. et q̄ ip̄e sol⁹ sit colendus. que oīa p̄tinet̄ sub articulo vnitat̄ dei. ¶ **A**d secūdū dicēdū q̄ ip̄m nomē diuinitatis ip̄ortat̄ p̄uisionē qua ndā ut in p̄li dictū ē. Potētia aut̄ in habētibus intellectū nō opat̄ nisi s̄m volūtātē et cognitionem et ideo oī potētia dei includit quodāmodo oīuz sciam et p̄uidentiā. nō. n. posset oīa que vellet ī istis inferioribus agē nisi ea cogscēt et eoz p̄uidentiā haberet. ¶ **A**d t̄tiū dicēdū q̄ p̄ris et filij et sp̄us sc̄i ē vna cognitio quantum ad vnitatem essentie que p̄tinet ad primū articulū. ¶ **Q**uomodo vero ad distinctiōez p̄sonaz q̄ est p̄ relationes originis q̄dāmodo in cognitiōe patris includit̄ cognitio filij. Nō enī esset p̄r si filium nō haberet. quoz nexus ē sp̄us sc̄i. et quantum ad h̄ b̄n moti sunt qui posuerunt vnū articulū triū p̄sonaz. S̄z q̄a circa singulas p̄sonas sunt aliq̄a attendenda circa q̄ attingit esse errorem q̄rtū ad hoc d̄ tribus p̄sonis p̄nt poni tres articuli. Arri⁹ enī credidit p̄rem oīpotētē et ēnum. s̄z nō credidit filiū coequalē et cōsubstantialē patri: et ideo necessariū fuit apponere articulos d̄ p̄sona filij ad hoc d̄terminandū. Et eadē rōne contra macedoniū necesse fuit ponē articulū tertiu⁹ de p̄sona sp̄us sc̄i. Et s̄ilr etiā cōceptio christi et natiuitas. et etiā r̄surrectio et vita ēna s̄m vnā rōnē p̄nt p̄prehendi sub vno articulo inq̄stū ad vnū ordināf. et s̄m aliā rōnē p̄nt distingui inq̄stū seorsū habēt speciales difficultates. ¶ **A**d q̄rtū dicēdū q̄ filio et spiritui sancto cōuenit mitti ad sanctificandā creaturā circa q̄d plura credenda occurrūt. et ideo circa p̄sonā filij et sp̄us sancti plures articuli multiplicāf q̄s circa p̄sonam patris que nūq̄ mittit̄. ut in p̄ dictū ē. ¶ **A**d quintū dicēdū q̄ sanctificatio creature p̄ gratiā. et cōsumatio p̄ gl̄iam fit etiā p̄ donū caritatis quod appropriat̄ spiritui sc̄o et p̄ donū sapie q̄d appropriat̄ filio et ideo vtrūq̄ op̄ p̄tinet et ad filium et ad sp̄um sanctū p̄ appropriatiōez sc̄oz rōes diuersas. ¶ **A**d sextū

dicens q̄ in sacro eucaristie . duo possunt
considerari. Unū . s. q̄ sacm̄ ē . z hoc bz eandē
rōnē cū alijs effectibus gr̄e sanctificātis. Ali
ud ē q̄ miraculose ibi corp⁹ xp̄i cōtinetur . z
sic cludif s̄b oipotētia . sic z oia alia miracu
la que omnipotētie attribuuntur .

Ad nonum sic proce

dit. **V**idetur q̄ inconuenienter articuli fidei in
symbolo ponant. **S**acra . n. scriptura ē regula
fidei cui nec addere nec subtrahere licet. **D**r
.n. **P**etrus . 4. **N**ō addetis ad verbū qd̄ vobis
loquor . nec aufertis ab eo . g. illicitu fuit ali
ud symbolū cōstituire q̄ regulā fidei p̄ sacra
scripturā editā. **P**. **S**ic ap̄tus dicit ad eph.
3. **U**na ē fides . sed symbolū est p̄fessio fidei
ḡ inconuenienter traditur multiplex sym
bolum. **P**. **P**rofessio fidei que in symbolo
continetur ptinet ad oēs fideles . sed nō omi
bus fidelibus cōueit credere i deū . sed solū il
lis q̄ habēt fidē formatā ḡ icōuenienter sym
bolū fidei tradit sub hac forma verborū . cre
do i vnū deū . **P**. **D**escensus ad inferos est
vnus de articulis fidei . sicut . s. dictū ē . sed in
symbolo patrū nō fit mētio de descēsu ad i
feros . ḡ videt̄ insufficienter collectū . **P**. **S**i
cut Aug⁹ dicit exponens illud Job . 14. **C**re
detis i deū z i me credite . **P**etro aut **P**aulo
credim⁹ . sed dicimur credere nisi i deū . cū ḡ
ecclesia catholica sit pure aliqd̄ creatū . videt̄
q̄ inconuenienter dicat . **I**n vnā sanctā catho
licā z apostolicā ecclesiam . **P**. **S**ymbolū
ad hoc tradit̄ . ut sit regula fidei . sed regula fi
dei debet oibus p̄poni z publice . qd̄libet ḡ .
symbolū deberet i missa cātari sicut symbo
lū patrū . nō videt̄ ḡ eē cōueniens editio arti
culorū fidei i symbolo . **S**ed 3 ē q̄ ecclesia
vniuersalis nō pōt errare . ga spū scō guber
nat . ḡ ē spūs veritatis . **H**oc . n. promisit dñs
discipulis Job . 16. dicēs . **C**ū venerit ille spūs
veritatis docebit uos oēs v̄itatē . s. symbolū
ē auctoritate vniuersalis ecclesie editum . ni
hil ḡ inconueniēs in eo continet . **P**. **d**icē
dū q̄ sicut ap̄tus dicit ad **Heb** . xi. **A**scēdēte
ad deū o3 credere . crederē at nō pōt aliqs nisi
ei v̄itas quā credit p̄ponat . **E**t iō necessari
um fuit fidei veritatē in unū colligi ut facili⁹
possz oibus proponi . ne aliquis p̄ i gr̄atiam fi
dei a v̄itate desicerz . z ab hui⁹ mōi finiaz fidei
collectioe nomē symboli ē acceptū . **A**d p̄
mū ḡ dicēduz q̄ veritas fidei i sacra scripta

diffuse cōtinet̄ z varijs modis . z in quibusdā
obscurē . ita q̄ ad eliciēdū fidei veritatē ex sa
cra scriptura r̄grit̄ lōgū studiū z exercitium
ad qd̄ n̄ p̄nt puenire o3 illi qd̄ necessariū est
coḡscere fidei veritatē quoz pleriqz alijs ne
gocijs occupati studio uacare n̄ p̄nt . z iō su
it necessariū ut ex finis sacre scripture aliqd̄
manifestū sūmarie colligeret̄ . qd̄ p̄poneret̄
oibus ad credēdū . qd̄ quidē n̄ ē additū sac
scripturę . s. pot̄ ex sacra scriptura ab̄suptū .
Ad secūdu dicēdu q̄ in oibus symbolis e
adē fidei doceat v̄itas . sed ibi o3 pplm̄ diligen
tius instrui d̄ fidei v̄itate . ubi errores in̄fgūt
ne fides simpliciū per hereticos corrupat̄ . **E**t
hec fuit causa q̄r necesse fuit edere pl̄ra sym
bola . q̄ in nullo alio differūt nisi q̄ i uno ple
nius explicat̄ q̄ in alio cōtinēt̄ ip̄licite fm̄
q̄ exigebat hereticorū instātia . **A**d t̄tiuz
dicēdu q̄ cōfessio fidei tradit̄ i symbolo q̄si
ex p̄sona toti ecclesie q̄ p̄ fidē unif . **F**ides at
ecclesie ē fides formatā . talis eiz fides inuenit̄
i oib⁹ illis q̄ sūt nūero z merito d̄ ecclesia . **E**t
iō cōfessio fidei i symbolo tradit̄ fm̄ q̄ cōue
nit fidei formate . ut ēt siḡ fideles fidez forma
tā n̄ h̄nt ad h̄c formā p̄ger̄ studeat̄ . **A**d
quartū dicēdu q̄ d̄ descēsu ad inferos nullo
error erat exortus ap̄d hereticos . z iō nō fuit
necessariū aliquā explicationē circa h̄ fieri . z
p̄pter h̄ n̄ reiterat̄ i symbolo patrū . s. suppo
nit̄ tāqz p̄determinatū i symbolo ap̄lorū . n . n .
symbolū sequēs abolet p̄cedēs . s. pot̄ illō
exponit ut dictū ē . **A**d q̄ntū dicēdu q̄ si di
cat̄ i scām ecclesiam catholicā . ē h̄ intelligēdū
secundum q̄ fides n̄ra refert̄ ab sp̄m̄ sanctū
q̄ s̄ctificat ecclesiam . ut sit sc̄tus . credo i sp̄ri
tū s̄ctū s̄ctificātem ecclesiam . sed melius ē
z fm̄ cōiōrē v̄ sū vt nō ponat̄ ibi . in . s. simpli
cif̄ dicat̄ . sanctā ecclesiam catholicā . sicut etiā
Leo papa dicit̄ . **A**d sextū dicēdu q̄ q̄
symbolū patrū ē d̄claratiū symboli ap̄lorū
z etiā fuit cōditū fidei iā manifestata z eccle
sia pacem habente . pp̄ hoc publice in missa
cātat̄ . **S**ymbolū aut̄ ap̄lorū qd̄ tpe p̄secutō
nis editū fuit fidei nōdū publicata . o culre vi
cif̄ i p̄ima z i p̄pletorio . ubi cōtra tenebras
errorum p̄teritorū z futurorū .

Ad decimū sic proce

cedit . **V**idetur q̄ nō ptineat ad sūmū . pontifi
cē fidei symbolum ordinate . **N**oua . n. editō

symboli necessaria ē pp̄t explicationē articuloꝝ fidei sicut d̄m̄ ē. sed in veteri testam̄to articuli fidei maḡ ac maḡ explicab̄t sc̄dm̄ tēpor̄ successione. pp̄t b̄ q̄ v̄itas fidei maḡis maifestabat sc̄dm̄ maiore p̄p̄nquitatē ad x̄pm̄ ut supra d̄m̄ ē: cessatē ḡ tali cā in noua lege nō obet fieri maior ac maior explicatio articuloꝝ fidei ḡ nō videt ad auctoritatē sūmi p̄ntificis ptinet noua editio symboli. ¶ Illud q̄d ē b̄ anathemate interdictū ab vniuersali eccl̄ia nō s̄bet potestati hoīs alicui. s̄ noua symboli editio inf̄dicata ē b̄ anathemate auctoritate v̄lis eccl̄ie. Dicit enī in gestis p̄me ephesine synodi. q̄ plecto symbolo Nicene synodi. d̄creuit sc̄a synod̄ aliā fidē nulli licere p̄ferre ul̄ d̄scribere ul̄ d̄ponere p̄t diffinitū a sc̄is p̄rib̄ q̄ in Nicena d̄gregati sunt cū sp̄u sc̄o. ⁊ subdit anathematis pena. ⁊ idē etiā reiterat ī gestis Chalcedonēsis synodi. ḡ videt q̄ n̄ ptineat ad auctoritatē sūmi pontificis noua editio symboli. ¶ Athanasius nō fuit sūm̄ p̄ntifex s̄ alexandrin̄ patriarcha. ⁊ tñ symbolū d̄stituit q̄d ī eccl̄ia cātā. ḡ nō magis videtur ptinere editio symboli ad sūmū p̄ntificē q̄ ad alios. ¶ S̄z ē q̄ editio symboli facta ē ī synodo gn̄ali. s̄z huiusmōi synod̄ auctoritate soli sūmi p̄ntificis p̄t d̄gregari ut habet in decret̄. dif. 17. ḡ editio symboli ad auctoritatē sūmi p̄ntificis ptinet. ¶ B̄ didēdū q̄ sic s̄ d̄m̄ ē noua editio symboli necessaria ē ad vitādū insurgentes errores. Ad illi ḡ auctoritatē ptinet editio symboli ad cui auctoritatē ptinet inialitē d̄terminare ea q̄ sunt fidei ut ab oībus icōcussa fiō teneant. hoc aut ptinet ad auctoritatē sūmi p̄ntificis ad quez maiores ⁊ difficiliores eccl̄ie queziones īferunt ut dicitur in decretis dif. 42. Unde ⁊ d̄ns Luce. 22. Petro dixit que sūmū pontificē d̄stituit. Ego p̄ te rogaui Petre ut nō deficiat fides tua. ⁊ tu aliqui cōuersus d̄firma fr̄es tuos. Et hui⁹ rō ē. q̄ vna fides debet eē totius eccl̄ie. sc̄dz illud i. ad Cor̄. p̄. Id ip̄m dicatis oēs. ⁊ n̄ sint ī vobis sc̄ismata. Nō fuari nō posset nisi q̄d fidei de fide exorta d̄terminaret p̄ eū qui toti eccl̄ie p̄st ut sic ei⁹ sn̄ia a tota eccl̄ia firmic teneatur. Et iō ad solā auctoritatē sūmi p̄ntificis ptinet noua editio symboli. sicut ⁊ oīa alia q̄ ptinet ad totā eccl̄iā. ut congregare symbolū generalē. ⁊ alia h̄mōi. Ad pmū

q̄ dicēdū q̄ in doctrina x̄pi ⁊ ap̄loꝝ. v̄itas fidei ē sufficiēt explicata. s̄z q̄ p̄uersi hoīes apostolicam doctrinā ⁊ ceteras doctrinas et scripturas p̄uertunt ad sui ip̄oꝝ p̄ditionē sicut dicitur. 2. p̄t. v̄lī iō necessaria fuit tēporibus p̄cedētib̄ explicatio fidei s̄ ī surgentes errores. Ad secūdū dicēdū q̄ p̄hibitio ⁊ sn̄ia synodi se extēdit ad puatas p̄sonas quaz nō ē d̄terminare de fide. Nō. n. p̄ huiusmōi sn̄iam synodi generalis ablata est potestas sequētī synodo nouā editionē symboli facere. nō q̄dem aliam fidem cōtineat. s̄ eandem magis expositā. Sic enī q̄libz synodus obfuanit. ut sequens synodus aliq̄d exponeret supra id q̄d p̄cedēs synod̄ exposuerat pp̄t necessitatem alicui⁹ heresis in surgentis. Unde ptinet ad sūmū p̄ntificem cui⁹ auctoritate synodus d̄gregat. ⁊ ei⁹ sentētia d̄firmat. Ad t̄tū dicēdū q̄ Athanasius nō d̄posuit manifestationē fidei p̄ modo dū symboli. s̄z magis p̄ modū cuiusdā doctrine ut ex ip̄o modo loquendi apparet: sed q̄ integrā fidei v̄itatē ei⁹ doctrina breuiter cōtinebat. auctoritate sūmi p̄ntificis ē recep̄ta ut quasi regula fidei habeatur.

¶ Deinde de fide

radum ē de actu fidei. Et p̄ de actu interiori. 2. de actu exteriori. ¶ Circa primum querunt decem. p̄ quid sit credere. q̄d ē act⁹ interior fidei. 2. q̄t moīs dicat. 3. vtz credere aliqd supra rōnē nālē sit necessariū ad salutē. 4. vtz credere ea ad q̄ rō naturalis puenire p̄t sit necessariū 5. vtz sit necessariū ad salutē credere aliqua explicite. 6. vtz ad credēdū explicite oēs equalit̄ teneat. 7. vtz h̄re fidem explicitā d̄ x̄po sp̄ sit necessariū ad salutem 8. vtz credere trinitatē explicite sit de necessitate salutis 9. vtrum actus fidei sit meritorius. 10. vtz rō hūana diminuat meritum fidei.

¶ Ad primū sic procedit

videt q̄ credere nō sit cū assensioe cogitare. Cogitatio ei⁹ ip̄ortat quādā inquisitionē. d̄r enī cogitare q̄i simul cogitare. sed Damasc. dic i. 4. li. q̄ fides ē nō īq̄sit⁹ assensus. ḡ cogitare nō ptinet ad actū fidei. ¶ Fides ī rōne p̄ntif. ut infra dicit. sed cogitare ē act⁹ cogitatiue potētie. que pertinet